

34. Ó wí pé: Dájúdájú tí àwọn ọbá bá wọ ilú kan, wọn yòò bà á jẹ, wọn yòò sò ẹni gíga tí ó wà nìbẹ̀ di ẹni yẹpẹ̀. Bẹ̀ẹ̀ sì ni wọn máa n ẹ̀.

35. Àti pé dájúdájú èmi yòò sì fi ẹ̀bùn kan ránsẹ̀ sí wọn, èmi yòò máa retí èsì tí àwọn iránsẹ̀ yòò mú padà wá.

36. Nígba tí àwọn iránsẹ̀ náà de ọ̀dọ̀ Sulaimaanu, ó wí pé: Sẹ̀ ẹ̀yin fẹ́ẹ̀ ẹ̀ irànlọ̀wọ̀ fún mi ni pẹ̀lúu dúkìá (tí ẹ̀ mú wá)? Nìkan tí Allaahu fún mi dára ju ẹ̀yí tí Ó fún yín lọ. Àgbẹ̀dọ̀. Ẹ̀yin n dunnú nítòrí ẹ̀bùn-un yín (tí ẹ̀ mú wá).

37. Padà lọ bá wọn, dájúdájú àwa yòò gbé ọ̀mọ-ogun tí apáa wọn kò ní ká wáá bá wọn, àwa yòò sì lé wọn jáde nìbẹ̀ pẹ̀lúu àbùkù, ní ẹ̀ni yẹpẹ̀.

38. Ó wí pé: Ẹ̀yin olóyè, taani nínú un yín ni yòò gbé àga-ọ̀lára rẹ̀ wá fún mi kí wọn tóó wáá bá mi ní ẹ̀ni tí ó juwọ̀-jusẹ̀ sílẹ̀?

39. Ifiriitu, ọ̀kàn nínú un àwọn àlìjònnú wí pé: Èmi yòò gbé e wá fún ẹ̀ kí o tóó dide nìbì tí o wà yìi; àti pé dájúdájú èmi ní agbára láti ẹ̀ bẹ̀, ní ẹ̀ni tí ó ẹ̀ é fọ̀kàn tán.

40. Ẹ̀ni tí ó ni ìmọ̀ kan nípá Ìwé-Mímọ̀ náà wí pé: Èmi yòò gbé e wá fún ẹ̀ kí o tó sẹ́jú. Nígba tí ó ri i pé ó ti gúnlẹ̀ sí ọ̀dọ̀ rẹ̀, ó wí pé: Nínú un ọ̀lá Olúwaa mi ni ẹ̀yí, O fi dán mi wò ni, bóyá èmi yòò dúpẹ̀ tàbí èmi yòò ẹ̀ àìmoore. Ẹ̀ni kẹ̀ni tí ó bá sì dúpẹ̀, ó dúpẹ̀ fún orí araa rẹ̀ ni, ẹ̀ni tí ó bá sì ẹ̀ àìmoore, dájúdájú Olúwaa mi ni Olùtótán (Ọ̀lórò), Aláponlé jùlọ̀.

41. (Sulaimaanu) wí pé: Ẹ̀ pa àga-ọ̀lára rẹ̀ dà fún un, kí á wò bóyá yòò dá a mò (yòò tònà) tàbí yòò wà lára àwọn tí wọn sìna (tí wọn kò ní mò ọ̀).

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ۖ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

﴿١﴾ وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿٢﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ

أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَيْتُكُمْ

بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ

فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قَبْلَ لَهُمْ مِّنْهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا

أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٤﴾ قَالَ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ

يَأْتِيَنِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٥﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن

تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٦﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ

بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ

مُسْتَغْفِرًا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي

ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٧﴾ قَالَ نَكَرُوا هَا

عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا

يَهْتَدُونَ ﴿٨﴾